7.3. Faiz

Faizin Arapça karşılığı ribadır. *Riba,* sözlükte “artmak, çoğalmak, şişmek, yükselmek, fazlalaşmak” gibi manalara gelir. Terim olarak ise “Hizmet ve emek karşılığı olmaksızın paranın kullanılmasına karşılık olarak elde edilen ve dinen yasal olmayan her çeşit kazanç.” şeklinde tanımlanmıştır.[53] Günümüzde faizi şu şekilde tanımlayabiliriz: Faiz, borçtan elde edilen gelire denir.

ARAŞTIRALIM

Faizle ilgili güncel hükümleri araştırınız.

Faiz Kur’an-ı Kerim’de ayrıntılı şekilde işlenmiş ve kesin olarak yasaklanmıştır: **“Ey iman edenler! Allah’tan korkun, faizden kalan alacaklarınızı terk edin. Eğer inanmış kişilerseniz (böyle yaparsınız).”**[54] **“Böyle yapmazsanız bilin ki; Allah ve Elçisi tarafından bir savaşla yüz yüze gelirsiniz. Eğer tevbe ederseniz ana mallarınız sizindir. Böylece ne haksızlık edersiniz ne de haksızlığa uğrarsınız.”**[55] Hz. Peygamber’den de faizle ilgili çok sayıda hadis nakledilir: *“Faiz, şirk, sihir, haksız yere adam öldürme, yetim malı yeme, savaştan kaçma ve namuslu kadına iftira etme gibi mahvedici yedi büyük günahtan biridir.”*[56] *“Faizi yiyen, yediren, şahitlik ve kâtiplik eden Allah’ın rahmetinden mahrum kalır.”*[57] *“Faizcilikle zenginleşen kişinin sonu mutlaka fakirliktir.”*[58] anlamındaki hadisler bunlardan birkaçıdır.

Fıkıh kitaplarında faiz *Ribe’n-nesie* ve *Ribe’l-fadl* olmak üzere ikiye ayrılır. *Ribe’n-nesie* bir malı, kendi cinsinden bir mal ile fazlasıyla geri almak üzere vadeli olarak borç vermektir. Cahiliye Arapları tarafından yaygın olarak uygulanan bir yöntem olduğundan buna Cahiliye ribası adı verilir. *Ribe’l-fadl* ise aynı riba gerekçesini (illetini) taşıyan iki malın birbirleri ile değişiminde bedellerden birinde fazlalık olan işleme denir. Bunun fıkıhtaki diğer bir adı da *Ribe’l-bey’dir*. Kaynaklarda Ribe’l-bey’le ilgili hadiste hedeflenenin faizciliğe alet edilen hileli yolların önünün kapatılması olduğu ifade edilmiştir.[59]

Görsel 5.13: Dinimiz İslam, haksız kazancın her türlüsünü yasaklar.

53 MEB, 84.
54 Bakara suresi, 278. ayet.
55 Bakara suresi, 279. ayet.
56 Buhari, Vasâya, 2.
57 Müslim, Müsâkât, 105-106.
58 İbni Mace, Ticâret, 58.
59 İbni Kayyımi’l-Cezviyye, İlamu’l-muvakkiin an Rabbi’l-Alemin, II: 135.